

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 6 mars 1931 kl. 2 e. m.,

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om höjning av det i förordningen angående skatt för hundar bestämda skattemaximum.

(2:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 163 i första kammaren av herr *Fredrik Ström* och nr 170 i andra kammaren av herr *Holmström*, har hemställts, »att riksdagen ville för sin del besluta, att ändring vidtages i 4 § i kungl. förordningen den 17 maj 1923 angående skatt för hundar, varigenom skattemaximum sattes till 100 kronor».

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån densamma ej här nedan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen nr 170 i andra kammaren.

Utskottet.
Gällande bestämmelser.

Nu gällande bestämmelser angående skatt för hundar innefattas i en förordning av den 17 maj 1923 (nr 116), vilken trädde i kraft den 1 januari 1924. Under det att kommun tidigare ägt bestämma såväl om hundskatt skulle utgå inom kommunen som beloppet därav, dock till högst femton kronor årligen, har genom 1923 års förordning införts en allmän, obligatorisk beskattning av hundar. Skatten skall av kommun bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst fem högst trettio kronor för kalenderår. Skatteplikt föreligger icke för hund, som ej uppnått en ålder av tre månader, och ej heller för hundar, vilka av lapparna användas för renskötseln.

Under januari månad varje år skall skattskyldig till vederbörande kommunala uppbördsmyndighet skriftligen anmäla de hundar, för vilka skatteplikt vid ingången av året förelegat, med angivande tillika av hundarnas ras, ålder, kön och färg. Inträder skatteplikt under löpande år, skall den skattskyldige inom trettio dagar därefter sådant på enahanda sätt anmäla.

Medel, som till kommunen inflyta i hundskatt, må för kommunens behov användas på sätt, som av kommunen bestämmes.

Statistik.

I de av statistiska centralbyrån avgivna berättelserna angående kommunernas finanser hava meddelats följande uppgifter om antalet hundar i riket samt hundskatten i medeltal för hund under nedannämnda år:

	År 1924	År 1925	År 1926	År 1927
Antalet hundar				
i landskommunerna	153,524	139,609	133,815	132,423
i städerna	30,063	28,555	27,883	27,217
i samtliga kommuner	183,587	168,164	161,698	159,640
Hundskatt i medeltal för hund, kr.				
i landskommunerna	10: 29	10: 32	10: 33	10: 33
i städerna	23: 99	24: 44	25: 07	25: 48
i samtliga kommuner	12: 53	12: 72	12: 87	12: 91.

För tiden före år 1924 förelåg icke obligatorisk anmälningsskyldighet för hundar, varför fullständiga uppgifter från denna tid saknas. För år 1928 och följande år förefinnas icke uppgifter i bearbetat skick. Antalet hundar synes emellertid under år 1928 liksom de föregående åren hava företett någon minskning (med omkring 2,000 hundar).

Möjligheten att bestämma hundskatten till maximum av 30 kronor har år 1924 begagnats av 1.2 procent av landskommunerna och 14.4 procent av städerna, medan motsvarande siffror utgjort år 1925 1.2 och 15.3; år 1926 1.3 och 17.9 samt år 1927 1.2 och 17.7. Procenttalen för landskommuner och städer sammanräknade hava beräknats för åren 1924 och 1925 till 1.8, år 1926 till 2.1 och år 1927 till 1.9. För år 1928 synas procenttalen hava något minskats.

Ur statistisk årsbok för Stockholms stad inhämtas, att antalet där beskattade hundar utgjorde år 1924 7,433 och år 1929 7,416.

Motionärerna hava för möjliggörande av en begränsning av antalet hundar i Stockholm ansett höjning erfordras av där utgående hundskatt, som från och med år 1924 utgjort 30 kronor. En höjning kunde emellertid icke ske utan en ändring av det i förordningen angående skatt för hundar bestämda högsta belopp för skatten. Detta borde enligt motionärernas mening höjas till ett sådant belopp, att kommunerna bereddes frihet att inom en rätt så bred marginal reglera denna skatt. Vid sådant förhållande hava motionärerna ansett lämpligt, att skattemaximum fastställes till 100 kronor.

Motionerna.

Av de ovan lämnade statistiska uppgifterna framgår, att förhållandevis mycket få kommuner utnyttjat möjligheten att bestämma den enligt förordningen angående skatt för hundar utgående skatten till det högsta medgivna beloppet av 30 kronor för år. Än mindre antal kommuner skulle, efter all sannolikhet, vid en höjning av skattemaximum finna anledning att begagna sig härav. Betydelsen av den föreslagna höjningen skulle alltså bliva tämligen ringa. Vad angår den av motionärerna åsyftade begränsningen av hundantalet torde denna med hänsyn till det ohägn hundarna åstadkomma kunna anses motiverad i fråga om mer

*Utskottets
yttrande.*

eller mindre onyttiga hundar. Då emellertid innehavet av hundar i övriga fall skäligen icke bör försvåras och då nuvarande grunder för hundskatten icke fästa avseende vid vare sig hundägarens förhållanden eller andra särskilda omständigheter, anser utskottet försiktighet böra iakttagas vid bestämmandet av kommunernas rätt att fastställa hundskattens belopp. Utskottet finner ur denna synpunkt skäl för närvarande icke föreligga att bereda kommunerna möjlighet att bestämma hundskatten till högre belopp än nu medgives. En höjning av skattemaximum skulle för övrigt vara ägnad att öka skiljaktigheterna mellan skattebeloppen i de olika kommunerna.

Under återopande av vad sålunda anförts, hemställer utskottet,

att de likalydande motionerna I:163 av herr Fredrik Ström och II:170 av herr Holmström, om höjning av det i förordningen angående skatt för hundar bestämda skattemaximum, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 6 mars 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 13.
